

Οί άπροσεξίες μας γεννοϋν τήν επέμβαση τοϋ Θεοϋ για τήν σωτηρία μας

Ἡ παιδεία Κυρίου μου δίνει ὀφέλη, ἡ παιδεία Κυρίου μέ συνειζίζει, ἡ παιδεία Κυρίου μέ φέρνει στό λογαριασμό. Τό θέλει καί τό ἐπιτρέπει, γιατί λόγω τῆς ἀσθενείας σου, τῆς ἀπροσεξίας σου, σοῦ χρειάζεται αὐτό τό πράγμα.

–Ἄρα λοιπόν ὅ,τι κακό ἔρχεται, εἶναι ἀπό τήν ἁμαρτία μας.

–Ναί, οἱ ἀπροσεξίες μας γεννοϋν τήν επέμβαση καί ἡ επέμβασις εἶναι σωτήριος. Σωτήριος ἡ επέμβασις. Ἡ ἁμαρτία δέν εἶναι αὐτή πού κίνησε τό Θεό νά ὀδηγήσει τήν Ὁσία Μαρία; Ἡ επέμβαση τοῦ Θεοῦ τήν ἐμπόδισε νά μήν μπορεῖ νά μπεῖ στό ναό τοῦ Θεοῦ νά προσκυνήσει τό Τίμιο Ξύλο. Γι' αὐτό ἡ προσπάθεια νά μπεῖ καί ἡ ἀόρατος ἐκείνη δύναμις νά μήν τήν ἀφήνει νά μπεῖ στήν ἐκκλησία, τήν ἀνάγκασε νά δεηθεῖ τοῦ Θεοῦ, νά μετανώσει καί μετά νά Τόν ἀκολουθήσει. Ἄν δέν τήν ἐμπόδιζε, θά πήγαινε, θά χαιρετοῦσε καί δέν θά ἦταν κάτι, πού ἴσως τή βοηθοῦσε νά μετανώσει. Μέ τό νά τήν ἐμποδίζει τήν ἔλεγχε ὁ Θεός, εἶσαι ἁμαρτωλή, πού πᾶς; Καί καταλαβαίνοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅτι τήν ἐλέγχει για τήν ἁμαρτωλότητα, τότε φοβήθηκε τό Θεό, καί ζήτησε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ μέ μετάνοια, καί τῆς ἄνοιξε ἡ ἀόρατος δύναμη τήν πόρτα καί μπήκε καί χαιρέτησε τό Τίμιο Ξύλο.

Οἱ ἐπεμβάσεις εἶναι ποικίλες. Στὴν περίπτωση τοῦ τυφλοῦ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Κύριος λέει, ὅτι οὔτε αὐτός ἤμαρτε, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ γιὰ νά δοξασθεῖ ὁ Θεός. Βλέπουμε ὅμως στήν περίπτωση τοῦ παράλυτου, πού γιὰ 38 χρόνια περίμενε νά γίνει καλά στήν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, νά λέγει ὁ Κύριος: **«μηκέτι ἀμάρτανε, ἴνα μή χειρόν σοί τι γένηται»** (Ἰωάν. ε' 14). Κοίταξε ὅτι ἔγινες καλά, «μηκέτι ἀμάρτανε». Τοῦ εἶπε κοίταξε ἀπ' τίς ἀμαρτίες σου εἶσαι ἐδῶ, τώρα σέ συγχώρησα κι ἔγινες καλά, ἀλλά ἂν δέν προσέξεις, θά πάθεις χειρότερα. Βλέπουμε ἐδῶ ὅτι ἔχουμε μία περίπτωση διαφορετική. ἼΑρα λοιπόν εἶναι πολλές οἱ φάσεις.

Βλέπουμε καμμιά φορά παιδάκι νά πεθαίνει ἀπό καρδιά. Αὐτό πού τήν βρῆκε τήν ἀμαρτία; Τό παίρνει ὁ Θεός γιὰ νά τό καταστήσει ἄγγελο, τό παίρνει γιατί προγνώριζει, ὅτι αὐτό θά καταλήξει ληστής, φονιάς καί τό παίρνει. Κλαῖμε καί λέμε ὅτι εἶναι ἄδικος ὁ Θεός πού τό πῆρε. ἼΑδικος εἶναι ὁ Θεός; ἼΑν ξέρεις γιατί τό πῆρε θά βάλεις χίλιες μετάνοιες στό Θεό. Τά κρίματα τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα πρὸς ὠφέλεια τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι πρὸς τό συμφέρον μας νά δεχόμεθα ὡς ἀπό τόν Πατέρα, ὡς ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Πατέρα καί ἄς μὴν ἐξετάζουμε ἀπό πού ξεκινάει καί γιατί τό κάνει, ἀλλά νά ξέρουμε ὅτι εἶναι ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Πατέρα τοῦ Οὐράνιου. Οὔτε φύλλο πέφτει, οὔτε τρίχα πέφτει χωρὶς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πολύ περισσότερο παθήματα, δυστυχίες, θάνατοι.

Πῶς θά γίνει θάνατος; Ποιός θά ἴρθει νά τόν πάρει; Δέν θά ἴρθει ὁ ἄγγελος νά τόν πάρει; Ὁ ἄγγελος νομίζετε ὅτι κάνει παρακοή στό Θεό κι ἔρχεται καί παίρνει τόν ἄνθρωπο; Ὁ ἄγγελος θά πάρει διαταγή

γιά νά πάρει τόν ἄνθρωπο. Ἐπομένως τί ἔχουμε ἐδῶ;
Θέλημα Θεοῦ.

Καί ἀπό ποῦ τόν παίρνει; Τόν παίρνει ἀπό τήν
κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος καί τόν πάει στήν ἄλλη
ζωή, κι ὅποιος πεθαίνει ἐν Κυρίῳ δέν θέλει νά γυρίσει
πίσω. Ἐμεῖς τόν κλαῖμε ἐδῶ καί θέλουμε νά γυρίσει
πίσω. Οὔτε στή φαντασία του κανεῖς νά μήν σκεφτεῖ
ὅτι ὁ πεθαμένος θέλει νά γυρίσει πίσω. Μηδαμῶς δέν
θέλει νά γυρίσει. Σέ καμμιά περίπτωση δέν θέλει νά
γυρίσει πίσω, εἶναι τόσο ὁμορφα ἐκεῖ! Νά γυρίσει πί-
σω στό βρώμικο τό σῶμα του νά τυρανιέται;

–“Ἀπαξ καί ἔφυγε, ξανά πάλι ἀντιμετώπιση θανά-
του θά ἔχουμε; Πάλι ἐγχείρηση; Κι ἀφοῦ εἶναι τώρα
σέ ὠραῖο τόπο, γιατί νά γυρίσει πίσω;

Ἴδίως ὅταν εἶναι παιδάκια τά ὁποῖα ὑποφέρουν
κ.λπ. ἐφ’ ὅρου ζωῆς, αὐτά εἶναι ἄγγελοι στήν ἄλλη
ζωή. Μεγάλη δόξα, μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἐ-
μεῖς τό βλέπουμε καί λέμε: ὦχ τό κακόμοιρο, καί δέν
λέμε κακόμοιρο τόν ἑαυτό μας πού εἴμαστε ὑγιεῖς καί
κάνουμε χίλιες ἀμαρτίες καί λέμε γι’ αὐτά πού ὑποφέ-
ρουν, πού εἶναι ἀγιασμένα. Ἀλλά ἐπειδή δέν ἔχουμε
θεογνωσία ἔχουμε μωρογνωσία καί σάν μωροί λέμε
πράγματα ἔξω τῆς ἀλήθειας καί τῆς πραγματικότητας.

Σέ ἀσθένεια ἦταν ἓνας ἅγιος, καί θεράπευε ἄλ-
λους, τούς σταύρωνε, καί γινόντουσαν καλά κι αὐτός
ἦταν ἄρρωστος. Γιατί πάνω ἀπ’ ὅλα ὁ Θεός φρόντιζε
γιά τήν ψυχή του. Ὅπως καί ὁ Ἄπ. Παῦλος εἶπε: Μοῦ
ἐδόθη ἄγγελος σατάν νά μέ κολαφίζει, νά μήν ὑπερη-
φανεύομαι. Μοῦ δόθηκε κάποιος πειρασμός λέει ἀπό
τόν Θεό, νά μήν ὑπερηφανεύομαι, γιά τίς πολλές ὀ-
πτασίες, γιά τίς πολλές χάριτες πού ἐνιωθα ἀπό τό
Θεό καί γιά τίς ἐπιτυχίες τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου
πού εἶχε ὁ Ἄπ. Παῦλος.

Ξέρετε ὁ ἄπ. Παῦλος κόπιασε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον Ἀπόστολο. Γιὰ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσει τὴν ψυχὴ, τοῦ ἔδωσε κάποιον πειρασμό καὶ δέν τὸν ἀναφέρει, ἀπλῶς ἀναφέρεται στὸν ἄγγελο σατάν πού εἶχε γιὰ νὰ τὸν κολαφίζει γιὰ νὰ μὴν ὑπεραίρεται. Νὰ μὴν φαντάζεται ψηλά, ὅτι αὐτὰ πού βλέπει τὰ οὐράνια πράγματα, ἢ ὅτι αὐτό τό ἔργο πού γίνεται εἶναι δικό του, ἢ κάτι φτιάχνει καὶ αὐτός. Γι' αὐτό καὶ πολλοὶ ψευδάδελφοὶ γινόντουσαν ἐμπόδιο στό δρόμο του τὸν ἀποστολικό. Τὸν κατηγοροῦσαν καὶ τοῦ βάζανε σκάνδαλα πολλά, μέσα ἀπ' τὸν χριστιανικό κόσμο. Ὅλα τὰ ὑπέμεινε αὐτὰ ὁ Ἀπόστολος μέ ὑπομονή.

Ὅπως διαβάζουμε στήν Β' ἐπιστολὴ του πρὸς Κορινθίους ὅπου λέει: «Γνώρισα ἓναν ἄνθρωπο, τὸν γνώρισε αὐτός μόνος του γιατί ἦταν ὁ ἴδιος, πρὶν δεκατέσσερα χρόνια. Τώρα μέ τό σῶμα πῆγα ἐπάνω, μέ τὴν ψυχὴ πῆγα, δέν γνωρίζω. Ὁ Θεός γνωρίζει. Ὅτι ἀρπάχθηκε μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό στὸν παράδεισο καὶ ὅτι ἄκουσε λόγο. Ἐνα γνωρίζω, ὅτι εἶδα πράγματα πού δέν τὰ ἔχει δεῖ μάτι ἀνθρώπου, καὶ ἄκουσαν τ' αὐτιά μου τέτοιες ψαλμωδίες, τέτοιες οὐράνιες κι ἀγγελικές ὑμνολογίες στό Θεό, πού δέν τίς ἔχει ἀκούσει ἄνθρωπος. Ἀλλά καὶ στήν καρδιά ἀνθρώπου δέν ἀνέβη, δηλαδή δέν αἰσθάνθηκε καρδιά ἀνθρώπου τέτοια εὐφροσύνη Χάριτος Θεοῦ, τὴν ὁποία ἐδῶ στή γῆ κανεῖς δέν τὴν ἔχει γευτεῖ». Δηλαδή αἰσθανόταν τὸν Παράδεισο μέσα του (Β' Κορ. ιβ' 2-5).

Λοιπὸν ἀνέβηκε πάνω, γεύτηκε πράγματα οὐράνια, αἰσθάνθηκε, εἶδε, ἄκουσε, μέ ὅλες τίς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, τὰ ὁποῖα τὰ ἔχει ὁ Θεός ἔτοιμα γιὰ τὰ παιδιά του. Ποιὰ εἶναι τὰ παιδιά Του; Εἶναι αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ πού θὰ τηρήσουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πάνω στή γῆ. Ὅποιοι θὰ τηρήσουν τό

Εὐαγγέλιο. Τό Εὐαγγέλιο τί λέει στήν οὐσία; Νά ἀγαπᾶμε τούς ἐχθρούς μας, νά κάνουμε καλό σέ ἐκείνους πού μᾶς πειράζουν, πού μᾶς σκανδαλίζουν μέ τό λόγο τους, μέ τόν τρόπο τους, μέ τό φέρσιμό τους κ.λπ. Για ἐκεῖνα τά παιδιά πού θά ἐφαρμόσουν καί τίς ὑπόλοιπες ἐντολές.

Ἄλλά βλέπουμε τώρα τόν Ἄπ. Παῦλον, τόν εὐλογημένον αὐτόν ἄνθρωπο, πού γνώρισε ὁ πλανήτης μας καί ἡ πίστη μας καί πού ἐκοπίασε πολύ γιά νά σπείρει τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ ὅλα τά μέρη, νά τόν κυνηγοῦν γιά νά τόν σκοτώσουν, νά τόν χτυποῦν, πάρα πολλά ὑπέφερε ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἀλλά δέν ὑποχώρησε ὡσότου μαρτύρησε. Σέ Αὐτόν τοῦ ἐδόθηκε ἀπό τό Θεό ἕνας κόλαφος, μιᾶ ἀσθένεια ἡ ὁποία τόν τυραννοῦσε.

Λέει ὁ Ἄββας Ἰσαάκ ὁ Σῦρος ὅτι προτιμοῦσε ὁ Θεός τήν ψυχή τοῦ Παύλου νά διασφαλίσει μέ τόν πειρασμό τῆς ἀσθένειας καί νά μειώσῃ τό κήρυγμα λόγῳ τῆς ἀσθένειας. Προτιμοῦσε τήν ἐλάττωση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου, προκειμένου νά διασφαλίσει μέ τήν ταπεινωση τῆς ἀσθένειας τήν ψυχή του....

